

Ik kan niet zien maar God ziet mij

De afgelopen weken ben ik niet goed geweest. Mijn gezondheid heeft zijn ups en downs gehad. Totdat ik met hevige hoofd- en oogpijn naar een oogarts ging, die me voor de zekerheid naar de spoedeisende hulp van het ziekenhuis stuurde. Daar doen ze een scan, bloedonderzoek, vinden niets en ik ga naar huis... met mijn probleem.

Maar twee dagen later lijkt alles in orde, ik teken, verwelkom onze kleinkinderen en val sereen in slaap met de gedachte dat alles voorbij is.

De volgende ochtend word ik wakker met een ondraaglijke pijn in mijn ogen en kan ze niet openen door het geweld van het licht. Ik huil van de pijn. We gaan naar onze huisarts.

Vlak voordat we naar de dokter gaan, belt een vriend me op en zegt: "Laten we de Heilige Geest voor de dokter vragen!" Voordat we zijn kantoor binnengingen, baden mijn man en ik opnieuw.

De dokter zei tegen me: "Uw ogen, mevrouw, ontploffen! Ze zijn scharlakenrood!" Hij belt onmiddellijk de oogarts die mij op zijn beurt dringend ontvangt. Het was "uveïtis" in mijn ogen, veroorzaakt door de reumatoïde artritis waaraan ik al een paar jaar leed.

De oogarts geeft me meteen een intensieve behandeling omdat er een reëel risico is om blind te worden.

We zitten nu in de beslissende 48 uur...

Op het moment dat de pijn het grootst was, was er de dramatische aardbeving in Turkije en Syrië... Eric, mijn man, vertelt me over de ramp. Er is geen twijfel voor wie ik mijn eigen pijn moet aanbieden..., want God ziet elke pijn...

Lut en Eric